

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIO
Y
REDACCIO—
LLIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20.
BARCELONA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

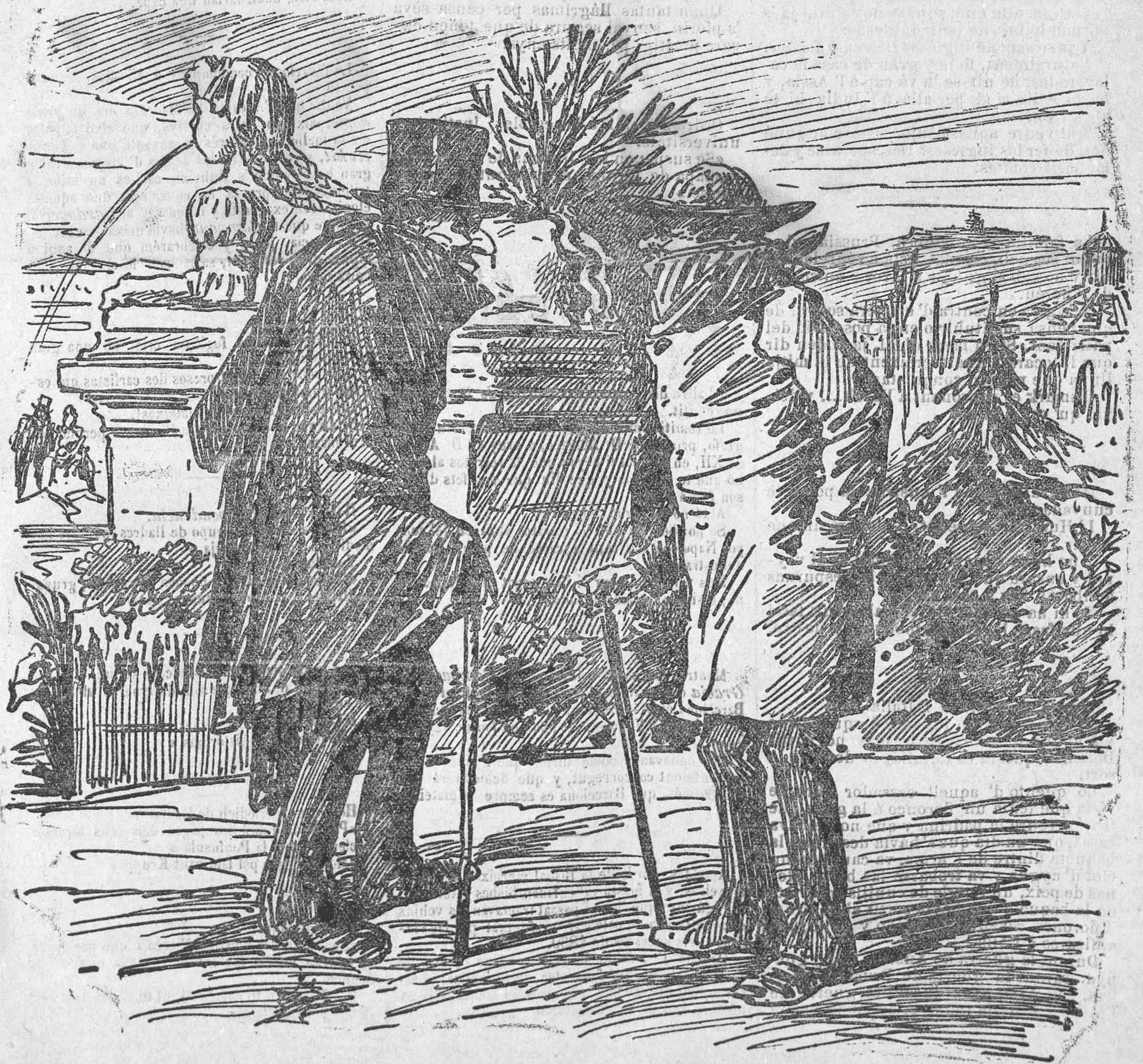
PREU DE SUSCRIPCIO

FORA DE BARCELONA

Espanya trimestre.	8	>
Antillas (Cuba y Pto. Rico).	16	>
Estranger	18	>

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

EN LO PARQUE.

—¡Si 'l Conde de Espanya tornava, y 's veyia sense Ciutadela! ¡Aquella torre!

—No me 'n parli home, si ell governés no tingui por que aquesta bagarra anés reganyant las cuas.

LA QUESTIO DE ORIENT.

Una gran qüestió fa temps que s'agita, com una ampolla de medicina en mans de l'apotecari.

Se tracta de saber si á Turquia s'ha de dur turbant ó barret; calsas amplas ó pantalons estrets.

Qüestió trascendental que fá que las grans potencias s'armin fins á la nou del coll y que 'ls bolsistas s'armin també y 's juguín cada milió que 'ls deixa plums!

Ja 'u veuen, tot es qüestió de roba.

Per algo tenen de semblarse als sastres los grans polítichs que surgeixen mapas ab l'agulla dels fusells de idem, y ab lo fil de las espasas.

O la Turquia será turca y durá 'ls pantalons amples, ó será cristiana y durá 'ls pantalons estrets.

No hi ha remey.

* *

Rússia qu' es lo noy gran de casa vol la robellada mitja lluna, per continuar fent la pilota per la rassa eslava, que segons noticias, gasta molta escudella.

Pero resulta que aquest noy gran ja 's permet lo lujo de tenir inglesos.

Y ja se sab: de inglesos *liberanos domine*.

Naturalment, lo noy gran de casa fá calaveradas: de nit se'n vá cap á l'Assia, y hasta 's diu si si per allá á l'India hi té algun enredo.

Y al veure aquest lujo, está clar ¿qué han de fer los inglesos? Desesperarse y demanarli comtes.

* *

La familia es numerosa. Prussia qu' es lo qui segueix en edat, está á véurelas venir y no sab si girarse á favor ó en contra de l'heréu.

Si 's gira en contra d'ell, será senyal de que pensa sustituirlo en la possessió del patrimoni. Si en favor d'ell, ja podéu dir que li tocará 'l quart creixent de la mitja lluna que pensan conquistar.

Bismark es consonant á llarch... y deixin qu' estiri la má.

* *

Mes avallet hi ha l'Austria: la pobra té cunyadas á casa.

L'Hungria sobre tot, li donará un que sentir.

Y no hi há remey: l'escándol es al veynat y encare que no vulga, las espurnas arribarán fins á casa seva.

No hi ha res com viure malament: fassi lo que fassi, li esperan molts mals de cap.

* *

Y prop de l'Autria, l'Italia.

¿Han vist may un jugador d'aquells que no apunten á una carta que no surti? Donchs aquesta es l'Italia, la dona de la sort.

Lo quiento d'aquell cassador curt de vista que tenia un floronco á la galta que li feya veure la padrina y que no trobava cassa, que un dia que s'havia descuidat la baqueta dintre de l'arma, va caure en un clot d'aygua y va trobarse las botas plenas de peix, un rengle de cunills ensartats en la baqueta que havia sortit ab lo tiro y 'l floronco reventat ab lo cop y curat, pot aplicarse á Italia.

Durant la guerra ab Austria, cau y guanya: durant la guerra de Prussia y Austria, cau y guanya: durant la guerra de Fransa y Prussia guanya: de modo que té

las botas plenas de peix, cunills á la baqueta y floronco reventat.

Ja pot anar tota sola.

* *

Y de Fransa ¿qué 'n dirém?

Deixeuli surgir la roba que ván estriparli sis anys endarrera, qu'encare té feyna llarga.

Que no s'emboliqui ab qüestions de mitjas llunas, que ja sab lo que li costa buscar la lluna ab un cove.

Y limitis á mirar los toros desde la barrera que aixís no hi ha tant perill.

Si 'ls espasas s'inutilisan, llavors veurém si la nombran *sobresaliente*.

* *

Espanya, res, tocant la guitarra y cantant las glorias de la dictadura.

Res se l'hi'n dona que á Turquia portin calsas amplas ó calsas estretas: prou feyna té á casa seva.

Y si en la guerra que 's prepara s'arriba á disparar lo primer tiro, benehim als grans homes que regeixen las principals nacions de Europa.

Quan tanta sanch per ells se derrami, es senyal segura de que valen molt.

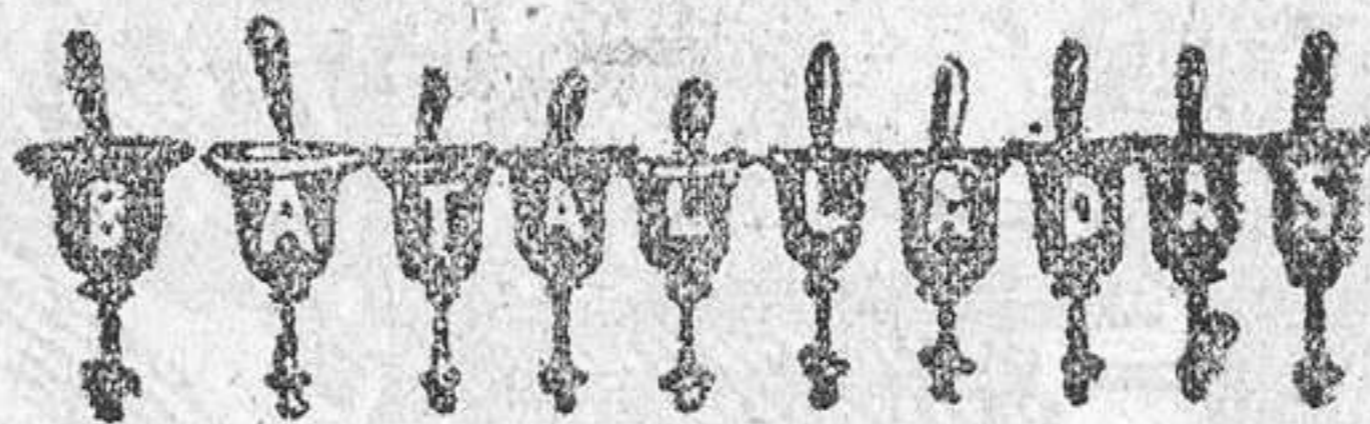
Quan tantas llágrimas per causa seva 's plorin, senyal segura de que tenen encare prestigi per molts anys.

* *

Ordre general á las escolas, instituts y universitats:

«Se suspenen las lliçons de geografia: lo mapa de Europa está á punt de reformarse.»

P. K.

L'altre dia publicaba la *Gaceta de Barcelona* un remítit.

Lo remítit anava dirigit al Sr. Napoleón fotógrafo, primer de D. Amadeo, y avuy de D. Alfonso XII, en lo qual li deyan que 'ls retratos al carbó que te esposats y que diu que son fets d'ell, son fets á París.

Aixó no ha sigut desmentit.

Se pot ben dir que 'ls retratos al carbó del senyor Napoleón son com 'l carbó de pedra, que ve del estranger.

Sols voldriam saber si han pagat dret de Aduana, ó si son de contrabando.

Mentres los noys cridarán *La Campana de Gracia* dos quartos, á Sant Agustí 'ls liberals de Barcelona estarán celebrant los solemnes funerals per D.ª Maria Victoria, modelo que fou de reynas, de mares y d'esposas.

Per endavant podém dirlos que l'acte estarà brillantment concorregut, y que demostrará una vegada més, que Barcelona es sempre la mateixa.

Arcaldes com lo de la Bisbal mereixen ser Castanyeiras, y si massa m'enfadan bisbes y tot.

Figúrinse que 'l mes passat tractavan los vehins d'aquella vila de celebrar un funeral per las víctimas dels sucesos de 1869.

Donchs l'arcalde ho sab y dona ordre de agafar á tots quants fent olor de republica, anessin aquell dia mudats pels carrers de la vila en número de tres ó mes personas.

Res: aixó de mudarse y de anar de tres en tres, será una especie de manifestació ilegal.

* *

Després tractan de celebrar uns funerals per la Duquesa de Aosta.

¿Qu' es cas!

Als funerals hi anirían los carlins y 'ls republicans, y aixó fora una manifestació sediciosa.

Parulas textuales.

Ja 'u veuen: no en vá es arcalde de la Bisbal: que 'l fassan bisbe.

Hem de recomenarlos que si no hi han anat encare, vaigin á veure l'exposició Bassols, establerta en lo carrer d'Escudillers que tornarà á obrirse del 15 al 27 del corret mes.

Es digna de ser visitada.

Hi ha quadros magnífichs que proban que 'ls nostres artistas per pintar bè 's pintan sols, y que 'l Sr. Bassols se pinta sol per fer exposicions brillants.

L'altre dia deya *La Crónica*:

«La Rambla está demanant una capa d'arena.»

Comensa á fer fret y ¿qué farian vostés?

Esta clar, demanarian una capa.

Lo *Cardoner* condemnat á 15 dias de suspensió

Va dir que l'arcalde de Manresa era un *gran home*, així ab lletra cursiva, que aixó ja porta molta malicia, y després va anyadir que s'havia *lluhit*, y com que en los temps d'are un arcalde gran home y que 's lluheixi, casi es un mito, lo tribunal d'imprenta ha considerat que aquests elogis eran exagerats y ha enviat al *Cardoner* al sepulcre que la *Campana* havia deixat vacant.

Paciencia, jeure y celebrarem que d'aquí á quinze dias ressuciti, salat com lo riu que l'hi dona nom.

Al Terso l'hi ha fugit un criat ab una gran cantitat de joyas.

A Bayona han sigut presos dos carlistas qu' estavan tramant un robo.

Los carlins sempre 'ls mateixos!..

Si no van endurse'n Peña-Plata era perque pesava massa.

Ho diu *La Correspondencia*:

«Ha aparegut un grupo de lladres per las intermediacions de Cantavieja.»

Y dihem nosaltres:

«Grupos pels carrers no son permesos; grupos de lladres..... (punts suspensius)»

Los moderats històrichs encara no pujan.

Ab motiu d'aixó, pensan designarse ab un altre nom.

D'aquí en avant se dirán:

«Moderats pre-històrichs.»

Ho diu un periódich de Madrit:

«Per Nadal rebrá dos pagas dels seus atrassos lo clero de tota la Península.»

«Me'n alegro pèl fabricant Krupp.»

Y are parlo jo:

«Son molts los mestres d'escola que per Nadal no haurán cobrat las infinitas pagas que se 'ls deuenen.»

Per Nadal no tindrán gall, ni turró, ni tant sols llenya per escalfarse.

Ho sento..... no pèl fabricant Krupp, que aquest no hi fa negoci: ho sento per Espanya, á qui l' hi ha de caure la cara de vergonya.

La sessió del Congrés del dia 21 de Novembre vá ser notabilíssima.

Va comensar á dos quarts de tres y á dos quarts de quatre los pares de la pátria ja eran á pendre 'l sol pèl Prado.

Com que á Espanya gracias á Dèu no hi ha res per arreglar, los diputats poden darse bona vida.

A la revolució de Setembre 's deu lo mercat del Born.

La revolució de Setembre va tirar la Ciutadela á terra.

Los ajuntaments revolucionaris varen aprobar lo projecte.

Y ells mateixos varen posarlo en planta.

Si jo fos de 'n Cánovas lo tiraria á terra, com la constitució de 1869.

Las cosas nos' ha de mirar si son bonas ó no, sino qui las fá.

Segons lo corresponsal del *Brusi*, en Castelar en son discurs va deixar frets als seus oyents.

«Si: frets: diu lo graciós *Solfeo*: per xó aplaudian, per entrar en calor.»

Dilluns sortirà una *Campana* de gran tamanyo, donant lo discurs íntegro de Castelar.

Son molts los que s' han anticipat á ferne pedidos.

Ab aixó ja cal que 'ls nostres corresponsals s' espavilin, si no volen quedarse *in albis*.

Lo discurs no ha sigut encare publicat en cap periódich d' Espanya, punt per punt, coma per coma, lletra per lletra, paraula per paraula, tal com vá pronunciarlo l' ilustre orador de la democracia.

Nosaltres serém los primers.

A MON AMICH

JOAQUIM BERENGUER.

Vaig á cantar las gracias de ma promesa;
¡qué 'n seria de hermosa...
(si no fos lletja!)
Son cap m' encanta:
¡ay, quina cabellera
(si no fos calva!)

Lo seu front al mirarli plaher me dona;
¡quan talent enclouria
(si no fos tonta!)
Hermosas ceyas
(si las tingués pobladas
y no desertas.)

Sos ulls dos estels foran brillants com plata,
(si al mitj de las pupilas no hi tingués tacas.)
Nasset mes cayo al mon no 's trobaria,
(si no fos xato.)

Sos llavis semblarian tendras rosellas,
si bigoti no fessin gruixudas cerdas.
La seva boca fora molt petiteta
(si no fos grossa.)

Si del amor li parlo pateix y plora;
si m' enfado y la renyo

se 'n riu com boja.
Y 'l que m' estranya que preguntantli, es muda: quan no, may calla.

De lo estrany m' enamoro y aixó bè 'u proba;
val mes un gust sol dirse que no cent doblas.
¡Ay sí, ab franquesa la vull.... perqu' es pubilla de moltes pelass!

PERICO MATALASSÈ

Sabem un negoci que ni 'ls que deixan diners al Estat, guanyan lo que ell dona.

Lo negoci de cadiras... ey! cadiras d' iglesia.

De compra, en gros, no valen mes que uns tres rals cada una.

Y cada cadira, contant las funcions grossas, los diumenjes, 'ls funerals y 'ls dias de feyna, bè pot calcularse que deixa un ral senmanal, ó sigan cinquanta dos rals cada any.

Lo ters de 52 es 17 y pico, de modo que 'l negoci deixa, sense capitalistar los interessos un 1700 per cent cada any.

A la sombra de la Santa mare iglesia.

Donya Baldomera dona 'l 365 per cent, luego donya Baldomera podria fer aquest negoci y ficar-se encara á la butxaca 'l 1335 per cent.

Aixó no t'è retop.

A sant Vicens de Castellet! ¡No saben lo que ha passat?

Figúrintse que alguns fiels cristians y majors contribuyents varen notar que 'l rectó 's cansava massa, y per lo tant van procurarli un vicari.

Vá venir l' hora de cobrar las missas y 'ls quartos no venian, y 'ls contribuyents empenyats en que havia de pagarlos tot lo poble.

Lo poble fent lo sòrt.

Y 'l rector ab un zel evungélich á proba de bomba y ab una lògica de mil toneladas, fá un sermó dihent: que 'ls que no pagan al vicari son los qui llegeixen la *Campana de Gracia* y que 'ls qui llegeixen la *Campana* son tots escomunicats y están privats del actes de la religió.

Y vels'hi aquí que sense volerho 'ns donan ciri en aquest enterro.

Senyor fiscal de imprenta: jó hi posaria aquí comentaris mes cohents que un vitxo; pero vosté llegeix la *Campana*, vosté també es dels excomunicats.

Creguim: no la llegeixi, y ja veurá.

Teaim mes de cinch mil gallinas plenas de verola.

Aixís ho han anunciat los diaris.

No cal pas que 'n comprin.

Si no volen fiarse de la que venen á plassa, jó sè ahont ne trobaran de bona y barata.

Vagia al Circo 'l dia que donan la *Gallina cega*: val no mes que dos rals y no t'è verola.

Encare que ciga *cega*, per lomateix qu' es cega, canta molt bè.

«Alabat siga 'l Santísim Sagrament.»

Pero no se 'ls ocobreixi may dir: «Alabat siga l' arcalde de Manresa.»

L' arcalde de Manresa si l' alaban massa s' ofen, y 'l tribunal d' imprenta 'ls suspen de alló mes maco.

Diguém ab lo *Cardoner*: «¡Alabat siga Dèu!»

La geometría entra de plé en la política.
Actualment se parla molt:

De la *circular* dels moderats histórichs.
Dels *circuls* populars alfonsins.
Del *centro* parlamentari.
De las *espirals* de 'n Sagasta.
De la *línea recta* del marquès de Sardoal.
Y del *triángul* democrátich.

Una injusticia que 'l govern té de reparar á tota pressa.

Hi ha un cabo que te més anys de servey que 'l mateix Espartero, y encare ningú ha pensat en ascendirlo.

Lo cabo de *Finisterre*.

La Llagosta ha passat l' Africa y ha caygut com una pluja sobre Andalucía.

Fins aquí la llagosta.

Are en Puig y *Llagost-era* ha fet més: ha presentat una proposició al Congrés, demanant que 's fuselli á mitja Espanya.

Entre la llagosta d' are y la llagosta qu' era, ja 'ls dich jo qu' estém bè frescos.

Ha sortit á Barcelona un periódich catalá, de sensor de las ideas que 'l seu títol espresa.

«La Familia cristiana, católica, apostólica romana.»

La Familia Cristiana...

¡Vaya quina familia!

Ja s' ha inaugurat lo mercat del Born.

«Roda 'l mon y torna al Born» diu l' adagi, y vejín si es cert lo ditxo, que hasta un mercat de ferro que pesa un milió de kilógramos, al Born ha tornat.

Al ménos, segons afirmá en Girona, se 'n dirá 'l Born.

Entre dos venedors:

—¡Vaya una iluminació mes malehida la d' aquest mercat! sembla que hi ha mes llum que al mitj del carrer y passará cada pesseta falsa, que ni un cambista es capás de conixerla.

—Pero també hi vendrém cada cosa passada, que ni l' inspector mes llarch es capás de véu-rela.

—¡Ja estém bè frescos, deya un vehí, si tot lo que 's ven en lo Born es com lo discurs de 'n Girona!

—Que vol dir?

—Que no hi haurá res que fassi 'l pés.

Un metje visita á una nena raquítica:

—A n' aquesta nena, l' hi convè ferro, molt ferro...

La mamá:

—Está bè.—(Dirigintse á la criada:)—Mira Layeta, desde demá anirás á comparho tot al Born.

Acabém de descubrir un medi perque la Rússia puga apropiarse la Prussia.

Res de derramar sanch, res de corre perills, res de gastar diners.

Russia confina ab Rússia: tingas present.

Se treu la p de Prussia y queda Russia, tot de una pesa.

CANTARELLAS.

En un' isla 't trobí jo,
sola, graciosa, tant guapa,
que vamos, desde aquell dia
vaig sempre á l' isla... del Parque.

E. T.

Sempre dius donante ton
que las estrellas t' agradan,
¿Qué t' agradaría més,
se astronoma ó militar?

P. M.

He tingut un gust molt gros
en que fosses pelegrina,
puig portant tanta petxina
las podrém menjá ab arrós.

M. S. de V.

Nena mèva es un misteri
las lleys que tè la natura;
pro més misteri es encare,
com te guanyas la manduca.

M. B.

QUENTOS

Dos soldats s' esplicavan las delicias dels seus
quartels respectius.

—Mira, deya, l'un: á la quadra hont dormo
hi ha tantas pussas, que l' llessol per compte de
ser blanch es tot de color de café.

—Oh! aixó ray: á la mèva quadra no n' hi ha
cap de pussa; pero es perque han fugit totes, de
tanta pudor que fa.

Agonitzava una pobra dona.

Un capellá l' assistia y l' hi deya:

—Are, bona dona 'us vindrá á visitar Nostre
Senyor...

—¿Que no podria venir la Mare de Dèu? pre-
guntá la malalta ab véu débil.

—¿Perqué?

—No sé: donas ab donas me sembla que 'ns
entendriam millor.

Entre dos amichs.

—Ola Albert.

—Ola Enrich.

—Págam lo sopar.

—No tinch cap quarto.

—No hi fá res: aném á la fonda: ja te 'ls deixaré.

Deya un:

Jo soch un home que fins ab l' olor conech á
totas las donas.

—De debó?

—De debó.

—Donchs me sembla á mí que quan vás á casa
tèva, deus estar refredat y tapat de nas.

En lo carrer:

—¿Ahont vás Pau qu' estás tant alegre?

—¿Quina gangal! En la rifa de Madrit, lo nú-
mero 1 ha tret la grossa, y com jo no tinch cap
bitllet, pot considerarse que tinch lo cero, y m'
toca una aproximació! Me 'n vaig cap á ca 'n
Justin.

Una vegada arribá tot corrent y esbufegant á
la estació del ferro-carril una senyora, pochs
moments antes de marchar lo tren.

—Donguim un bitllet de 1.ª; digué al encar-
regat.

—Per ahont, senyora? respongué aquet.

—Y á vosté que li importa? ¡Vaya que no es
poch curios lo tal fulano!

EPIGRAMAS

—¿De qué rassa es l' animal
que montava D. Magí?
preguntava l' ruch Pasqual,
y vaig dirli molt formal:
—De la rassa Pasqualí.

E. T.

—¿De qué fá l' Senyor Climent?

—Vaig preguntá á la Tomasa.—

Y 'm digué, ab molt bon intent:

Oh ¡es un home de talent!

Porta 'ls llibres de una casa.

Mes, com que are tot s' esbrina,

vaig saber dias atrás

per una seya cusina,

que si 'ls porta, es quan camina

ab los llibres sota 'l bras.

P. B.

—Tirapentèca 'm digué

un jove qu' estudiava.

Per xó cada dia anava

á casa de un sabaté

R. A.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' in-
sertarse 'ls ciutadans Xiquet de Valls, Embolica
tronas, Motllo de fer juheus, Pacó, Falicos, Dos
amichs de'n Lagartijo, Un pare nou y Amich de'n
Molina:

Las demás qu' hem rebut no 'ns serveiven.

—Ciudadá Perico Matalassé: Va ser una mala inte-
ligencia; dispensi'ns.— Saltimbanquis; Vosté ver-
sifica bé; pero lo que 'ns envia es vell; busqui cosas
novas.— Amich de'n Molina: Hi anirá un quentó.

—Guixet de San Pere: Moltas preguntas y la fuga
hi anirán.— Amich de'n Lagartijo: Insertaré la
anagrama y la tortura.— F. Ll. y B.: Insertaré
varias cantarellas.— Embolica tronas: Aquesta
semana s' ha esmenat (no del tot) y molta cosa hi
anirá.— Ciudadans Claudio é Isidro, Gat escaldat,
Escolá de fora, Motllo de fer Juheus, Fusta, I. So-
ler, Calavera, Cascabel, Bufateja M., Estanya pae-
llas, Ora pro nobis, Conde de'n Lloch, Cacaseno,
V. D. G., Un sabi, Quintí Quirinyol, Dos casadors,
E. Catalá, Macuco, B. B., J. J. de Girona, Joan y
Pere, Xiquet de Valls, J. S. y R., Nuri, Sitrof, Cor-
reu de Apolo, Un conspirador y F. B. Lo que 'ns
envian no 'ns serveix.— Xarapeta: Insertaré la
epigrama.— Márfezas: Es una mica massa libre,
que no vol pas dir que siga massa liberal.— Puig-
cerdanés: Gracias; pero hem desistit d' insertar
Salts de Caball.— N. G.: Miraré de ocupar 'n.

—P. T.: Hi anirán las cantarellas.— P. Lluch: ¡Bra-
vo hombre! Miri que are es lo temps de matar toci-
no.— Francisquet: Si fos séu ray, estaria molt bé.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

SINONIMIA.

—Per qué, *Tot*, me vares dar
plena de *tot* la botella?

—Per la *tot* bonica y bella
que tu 'm vares regalar.

Quatre lletras sols hi há
que son fácils de trobá.

DEUHET DE REUS.

XARADA

I.

¿Pep, ahont vas?—A veure *hu* y *dos*
qu' ara hi portan á mitj preu.—

—¿Ya tens *prima*?—Si, de sobras

¿vols di *segona*?—Igual es.—

—Res me falta pèl viatge

—*Tersa* y *quarta*—No 'm serveix.

—Donchs potsé 'n rebis algunas

entre tronxos y xiultes.—

—¿Perqué ho dius?—Perque m' ho sembla

y perque las mereixeu—

per ser tant *tot*—Vaya, abur!—

—Ay!... Deu te 'l torni... beneit!...

TORRIK TARRAGONI.

II.

La *primera* 'm posa trist,
m' alegra molt la *segona*,
y la *tot* que ja haurás vist,
es arrel llarga y rodona.

TOCINAIRE DE VILANOVA.

GEROGLÍFICH Y PROBLEMA ARITMETICH.

¿C
K R K

K i

mitja

0'25 de pesseta y 4 quartos y 1 maravedis

K D

a CA r

Ky

1/2

Q A N

1868 diputats

33 »

1 »

1902 diputats?

MOTLLO DE F. J.

ENDAVINALLA.

Soch llanut sense ser bé,
de ranci puch presumí,
y si molts ho son també
es que m' ho dehuen á mí.

Si 't dich *st*, ja pots contar
que t' enganyo fente 'l nó.
Si no endavinas qui só
ab mí ja 't pots ajuntar.

PALITROQUE.

(Las soluciones en lo próxíim número)

Imp. de «La Renaixensa».—Porta-Ferrisa 18 Barcelona

BOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.